

Crítica

Libre

★★★★

Fatou, un conte wòlof

Text i narració: Fatou Secka.
Adaptació i il·lustracions: Ramon Girona. Publicacions Abadia de Montserrat, Barcelona, 2010. Pàg. 42. Preu: 12 €. A partir de 5 anys.

De les palmeres d'oli, en llengua wòlof en diuen *nyul*. Del gra del fruit, una mena d'avellana, se'n fa taula. I de la polpa, fa més de 5.000 anys que els africans n'extreuen oli de cuina. L'oli de palma, demanat també aquí, és ara vigilat per l'explotació i la desforestació sense control, denunciada, entre altres, per Greenpeace.

El conte wòlof de Fatou Secka, una narradora gambiana, resident a Barcelona des del 1974, que treballa també per eradicar l'ablació, és la història d'una petita africana tossuda, un gra de *nyul* i un lleó que vaga solitari per la selva.

Les làmines de l'àlbum, en cuixé negre, amb vinyetes on el color hi apareix discretament, mostren a la primera part els costums quotidians africans. Després, entra en el món oníric de la Fatou, que en lloc de dormir, menja d'amagat grans de *nyul* i, amb el crec, crec de les dents, com qui trenca avellanes, crida l'atenció del lleó, que aquí simbolitza la por dels contes occidentals.

El lleó amenaça la Fatou perquè se'n vagi a dormir i com que la tossuderia es paga cara, la petita acaba al seu ventre. Com un Patufet i el bou, però menys ensucrats, el lleó-Fatou es converteix en la veu del més enllà. Un tractament de l'animisme i la por que el paternalisme occidental potser censuraria per sanguinari. Per a emocions fortes, doncs, sempre queda el wòlof, o menjar grans de *nyul*, amb el permís de Greenpeace, esclar.

-Andreu Sotorra

